LIBRARY MANITOBA

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ПЛЯН ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ УКРАЇНИ.

Вища Рада Народнього Господарства України надсилає на затвердження Українського Економічного Союзу плян електрифікації України. Цього року за пляном мають витратити на нове будування електростанцій 104,548,000 карбованців, в наслідок чого електро-постачання України буде збільшено на 77,620 кіловат електро енергії. На будування районних станцій за пляном мають витратити 61 міліонів карбованців.

В ріжних галузях промисловости мають поширити 24 станції, що працюють тепер і збудувати 8 нових електростанцій. На це буде витрачено 23 міліони карб. Крім того мають далі будувати 22 комунальних електростанції, які вже почали будувати, а також спорудити нові електростанції в 8 містах. На нове комунальне електробудівництво мають витратити 13 міліонів карб. Вже цього року комунальні станції, що їх тепер будують, дадуть 15,600 кіловат енергії.

За пляном передбачено збудувати нових 25 сільських електростанцій. На це буде витрачено понад 6 міл. карб. Загальна можність усіх електростанцій, комунальних, промислових, районних та сільських, що будуватимуть цього року, встановлюють на 457,000 кіловат.

У СПІЛЦІ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ПИСЬМЕННИКІВ "ЗАХІДНЯ УКРАЇНА."

15. січня ц. р. в Київі відбулися загальні збори членів літературної організації "Західня Україна". На зборах були присутні також і позамісцеві члени спілки. Головним пунктом на порядку денному стояло питання про зїзд. Обговорюючи це питання, збори визнали, що зїзд є невідкладною потребою для накреслення дальших шляхів роботи й ухвалили скликати зїзд у Київі 18-го лютого 1928 р.

Ухвалено також підсилити звязок з периферією та закордонними членами спілки і допомогти морально тим революційним письменникам, що через утиски буржуазної влади не можуть виявити себе в літературі.

Далі, заслухавши інформацію про видавництво спілки, збори ухвалили дотеперішню видавничу діяльність (за короткий час існування спілки видано 10 книжок) і визнали за конечно потрібне поширити її, зокрема перетворити зшиток "Західня Україна" на двохмісячний орган спілки.

В питанні про утворення організації, збори цілком підтвердили ініціятиву Всеукраїнської Спілки Пролетарських Письменників.

ПРОДУКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ В ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ.

Українська промисловість загально-союзного значіння виробила в першому кварталі продукції на 158,621,000 передвоєнних карб., або на 16% більше проти четвертого кварталу минулого року і на 18% більше проти першого кварталу попереднього року.

Промисловість цілого Рад. Союза виробила в першому кварталі ріжної продукції на 62,717,000 передвоєнних карб., на 10% більше проти 4 кварталу і на 9% більше проти першого кварталу попереднього року. Укрпорцелянтрест поширив своє виробництво, як що рівняти його з 4 кварталом на 29%, Український трест сільсько-господарських машин — на 22%, Хемвугілля на 1%, Укрмахортрест на 22%, Укртекстильтрест на 13% тощо. Де-яке зменшення, рівняючи з попереднім роком, спостерігається на заводах Укрсилікаттресту і Укрмашинтресту, Українлісу і Шкіртресту.

Місцева промисловість за цей період виробила продукції на 20,499,000 карб, або на 17% більше проти четвертого кварталу і на 25% проти першого кварталу минулого року.

ВІСТИ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

РОЗВЯЗАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

На Західній Україні існувала здавна організація українських пластунів "Пласт". В половині січня польська влада наказала розвязати цю організацію, закидаючи її таємний вишкіл старшин, творення боївок і, як звичайно — "протидержавну" роботу.

НОВІ АРЕШТИ В СТРИЮ.

В Стрию арештувала поліція під замітом творення нелегальних організацій 8 осіб.

АРЕШТИ Й ТРУСИ НА ПОЛІССІ.

Останнього тижня в Пінському повіті переведено багато трусів й арештів. Поліція шукала якоїсь нелегальної організації.

ЗРІСТ БЕЗРОБІТТЯ В ПОЛЩІ.

Безробіття в Польщі зростає дальше. Тільки за один тиждень, від 1 до 8 січня ц. р. зросла армія голодних на 4,565 чоловіка.

ПОЛІЦІЯ РОЗВЯЗУЄ НАРАДИ УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ.

В льокали "Просвіти" в Луцьку відбувалася нарада членів Сельроба, легальної організації в Польщі. В нарадах брали участь бувший посол Підгірський, бувший директор гімназії Власовський, голова "Просвіти" Петриківський і інші.

Поліція узнала членів наради за симпатиків комунізму й на тій тільки підставі, бо ревізія нічого підозрілого не виказала, розвязала наради. Ціль ревізії — не допустити в часі виборів до нарад людей, що не подобаються урядові і в той спосіб позбутися противників. А польська шовіністична преса зачала кампанію за замкненням "Просвіти".

ЖОРСТОКЕ ДИКУНСТВО ПАНУЮЧОЇ КЛЯСИ.

Ми ніколи не чекали, щоби румунська буржуазія й боярня, а передівсім ліберальна олігархія виявила хоч дрібненьку крихітку вирозуміння для потреб кляси працюючих. Але ми зараховували цю боярську породу до людей і сподівалися, що в них обізвесь совість і серце бодай там, де дикун а навіть і деяка звірина має серце, то є на вид тяжкого нещастя. Та марна річ. В цих потвор таке серце, якого не має ні дичина ні дикий чоловік, бо на вид нещастя воно не здрігається, лише прагне то нещастя збільшити. Наша жорстоко-дика влада була глуха і сліпа на те нещастя, яке постигло було літом українські села вздовж Черемоша. Вона не то, що сама не прийшла з такою допомогою, як була її повинність, але вганяє ще за тими, хто несе нещасним жертвам повені поміч. Так умундуровані дикуни напали в Ростоках н. Ч. гуцула Николая Григоряка, що роздавав поміч від "Укр. Робітничого Комітету" в Чернівцях, і зрабували йому 7,000 левів призначених для бідних і повеню знищених Гуцулів а його самого поволікли до кримінялу. Хто це видів, щоби бідному не можна давати допомоги? Це таке дикунство можливо лише в Румунії під пануванням найдикішої в світі олігархії. Гуцулам і взагалі працюючим треба цю жорстокість влади затямити на віки!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СМЕРТЬ 39-ОХ МАЙНЕРІВ.

Тіммінс, Онт.

В пятницю, 10. лютого ц. р., около 11. години рано рознеслася трівожна вістка, що в Голінджер майні вибух вогонь і захопив майже всіх майнерів, що працювали в той час.

Деяким вдалося втічи від наявної смерти і вони росказували, що життя тих, які осталися під землею, є дуже загрожене, якщо не вдасться зараз виратувати їх, бо дим у майні стає чимраз густіший.

Зразу робітники не усвідомляли собі, що це в дійсности велика катастрофа, але коли почали виносити трупів з майни, то тоді почалася паніка. Люди бігають по трупарнях пізнавати своїх знайомих товаришів по праці.

Один каже, що він з цим робив, другий каже, що він з цим говорив сьогодня рано і т. ин.

І хоч нема між трупами моїх рідних, то все таки жалко. Їх скосила передвчасна смерть. Вони ще тільки сьогодня рано прощалися зі своїми діточками, зі своїми жінками, цілували їх і не знали, що це буде останнє прощання. Вони-ж ішли під землю, щоби заробити для своєї рідні кусок хліба. Не знали вони, що сьогодня захопить їх там люта смерть.

Але це тільки 5 з 51, яких захопив вогонь, під землею лишилося ще 46, про судьбу яких ніхто не знає. Думка мучить кожного, хто в живих.

В суботу около другої години по полудні пройшла вістка, що врятувалися 12 майнерів, але вони були близько смерти, були дуже ослаблені і їх зараз відвезено до шпиталю.

Історія тих дванайцятьох дуже росучлива, бо вони боролися зі смертю поверх 30 годин, вони говорили, що коли-б ще одну годину побули в майні, так їх не було-б більше між живими.

Ті робітники, що вивозили жертви з майни росказували, що чули удар по рурах тих робітників, які були ще живими і давали сигнали, щоб їх рятувати. Це можна-б було зробити, але в Голінджер не було відповідних рятункових приладів. Тут потрібно було мати спеціяльні газові маски.

Згадана компанія має тільки спеціяльні способи, як би то витискати більше крови, більше зисків з робітника, а про рятункові прилади їй байдуже, бо вони коштують гроші.

Коли управителі майни побачили, що треба щось конечно робити, то тоді зателеграфували аж до Пітсбургу, Зл. Держ., щоб звідти вислали негайно рятунковий відділ із потрібними приладами. Приїхали зі Злучених Держав спеціялісти аж в неділю, але це була вже запізно, бо всі робітники, які були під землею, подусилися від диму й газу.

Попередно вже писалося в "У.Р.В.", що в тій майні, де вибух вогонь, скидалося ріжний непотрібний матеріял як: папір, трачиння і дошки в старий "стоп" і ввесь той матеріял занявся, а наслідком вогню згинуло 39 майнерів.

Після майнерських законів, такий непотріб мається вивозити на двір, але для компанії ніякі закони не існують. Вона руководиться тільки холодним розрахунком на зиски.

Щоби примусити працедавців поступати згідно зі законами, які вони самі під напором робітників ухвалюють, то для цього потрібно сильної організації, потрібно юнії.

На жаль, майнері в цій місцевости неорганізовані, хоч давно вже започатковано тут Майн Воркерс Юніон оф Кенада. Вони віднесилися до юнії байдужно, тому то майновласники роблять те, що їм захочеться.

Наслідок такої байдужности — 39 трупів, десятки сиріт і вдів. Це повинно заставити тих, які осталися при життю, подумати про створення сильної юнії.

Майнер.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Тіммінс, Онт.

Ділимося з читачами "У.Р.В." дуже сумною вісткою. Дня 10-го лютого ц. р. ми втратили одного читача "У.Р.В." і доброго нашого симпатика, Михайла Святого, який загинув в катастрофі, що мала місце в Голинджер майні.

Михайло Святий родився 1895 року, в селі Висічка, пов. Борщів, Галичина. До Канади приїхав 1911 р. і працював по більшій части в лісах. Аж 1921 р. прибув до Тіммінс і працював в Голинджер майні до останнього дня свойого життя.

В середу, 15-го лютого, забрано тіло покійнoгого до Укр. Роб. Дому, куди зійшлися всі члени і членкині наших братніх організацій.

Перше, югославська орхестра відограла похоронний марш, потім виступали промовці з пращальними промовами. Від К.П.К. пращали т. Заремба і т. Рубанець; від ТУРФДім — т. Маркевич; від Жіночої Секції — т-ка А. Смук; від югославського відділу К.П.К. — т. Бошпарець.

Всі згадані промовці пращали покійного та пятнували сьогоднішний капіталістичний лад, а з осібна Голинджер Компанію, яка своїм безмірним визиском робітників спричинилась до того, що загинуло 39 робітників трагічною смертю. Вони впали жертвою визиску і передвчасно пішли в сиру землю на вічний відпочинок. По них осталися вдови й сироти, яких не пожаліють можні світа, яким загрожує голодова смерть.

Коли говорили промовці, то з очей мимоволі тиснулися сльози, а зі серця вибух гнів, ненависть до паразитів, які замінюють людську кров і сльози в золото. Хотілося кричати й торощити на кусники підвалини теперішнього несправедливого ладу.

Після того хор відспівав "Ви жертвою в бою", а югославська орхестра відограла кілька пращальних пісень.

В третій годині по полудні похоронний похід вирушив до Фінляндського Робітничого Дому і прилучився до Фінляндців, які також хоронили своїх вісьмох товаришів, що загинули в згаданій катастрофі.

Звідти почався величезний похід на цвинтар, в якім взяло участь поверх три тисячі людей. Такого величезного й сумного походу Тіммінс ще не бачив.

Всіх девятьох трупів поховано в один спільний гріб.

Спіть, товариші! Хай земля буде вам пером!

Робкор.

ДЕЩО ПРО ВІННІПЕГ.

Очи всіх членів наших організацій були і є звернені на Вінніпег, як на наш центр, в якім все робиться гарно і взірцево.

Перебуваючи вже кілька тижнів в Вінніпегу, довелося бачити, яким коштом здобувається це досягнення, що ним величається наша організація ТУРФДім.

Це недіспані ночі товаришів і товаришок, це їх запалі лиця та поморщені, хоч не старі ще, чола.

Мені, як новому мешканцеві Вінніпегу, доводиться вже кілька субіт під ряд бачити на сцені одних і тих самих людей.

В офісах наших цетральних тіл і редакцій, товариші працюють до пізної ночі а рано вони також тут. Оце й є те, що піднесло Вінніпег, що наші організації по малих містах завдяують Вінніпегові.

Відомо добре всім, як по малих містах товариші думають про Вінніпег, бо й сам я так думав, поки не переконався. А думають вони осьтак: в Вінніпегу сила, багато членів, є кому робити.

Так, правда... багато членів, але ось до гуртів на сцені мусять іти курсантів, хоч вони мають що робити й без того. Я був на зборах відділу Р.З.Т. і бачив, що члени не вміщалися до У.Р.Д., заки не поплатили вкладок, а потім шапку на голову й далі в двері, не зважаючи на просьбу голови, який просить пождати, аж закінчаться збори.

Був я також і на місячних зборах відділу ТУРФДім. Не мало здивувався, коли побачив, що після десятої години, члени один по одному почали виходити і до закінчення зборів багато крісел стояли порожні. Тут я й переконався, що не кількість членства піднесла Вінніпег, а невтомна праця малого гуртка товаришів і товаришок; переконався, що є і в Вінніпегу паперові члени, і то може ще й більше, як де инде.

Я не хотів би винувати тих членів, що не могли всидіти до кінця зборів, бо це-ж робочий день, але все-ж місячні збори відбуваються тільки раз в місяць і можна для цього присвятити тих пару годин. І чому не можна, коли другі товариші й товаришки працюють кожного вечера в У.Р.Д. до пізної ночи?

І так, товариші й товаришки, багато є тут доброго, гарного й повчаючого. Представленнями і концертами не можна налюбуватися. Але є ще й таке, що конечно треба направити. А саме: всім членам треба взятися за організаційну працю, а тоді піде ще краще, і працювати не буде ніхто понад сили, як до цего часу.

Курсант зі Сходу.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ.

Порт Колборн, Онт.

Від якогось часу з міста Порт Колборн починають появлятись дописі в "Укр. Роб. Вістях", але ніхто не написав ще до робітничої газети про життя і умовини робітників у фабриках цеї місцевости.

Цим разом я рішив дещо написати. Хоч коротко, але все таки читач поза місцевістю Порт Колборн зможе представити собі життя робітника й робітниці в цій місцевости.

Порт Колборн і Гамборстон — це маленькі індустріяльні містечка, в яких начисляється поверх 4,000 мешканців. Є тут одна фабрика знана на цілу Канаду: Інтернейшенил Никел Ко., цементовня, елевейтор, млин, фабрика мішків і фабрико черевик. В тих двох останніх працює найбільше молоденьких дівчат за мізерну платню. Взагалі тут працює кільканайцятьсот робітників і робітниць.

Хоч число робітників, що працюють у фабриках велике, то про те багато є безробітних, які блукають по вулицях, не можучи знайти купця на свої робочі руки.

На днях пустилася в рух фабрика ніклю й почала брати до роботи нових робітників. Але кожний робітник, що тут працює, старається дістати роботу свойому братові, чи товаришові. Не один пише до свого брата, чи "френда", щоб приїзджав, а дістане роботу. Робітник приїзджає сюди і бачить, що не легко дістати якунебудь роботу тому, що місцевих безробітних є не десятки, а сотки. Товпляться коло брами фабрики за роботою і не можуть дістати її.

Очевидна річ, що свіжому робітникові, який приїде сюди, дуже тяжко дістатися до шапи. А до того ще кожний робітник мусить перейти строгу лікарську екзамінацію, заки йому вдасться дістати роботу. Його розпитують, де він досі працював і чи робив тут, а як робив, то чому покинув і т. ин. А опісля лікар числить всі зуби і кожну кісточку. Коли екзамінація випаде вдоволяючо, тоді робітник дістає роботу, якої так очікував.

В тій фабриці працюють ріжного рода робітники. Переважно чужинці. Смажаться бідні робітники в тій фабриці так, як в ринці "стейк". Працюють по 8 і 10 годин, а що неділі по 16 годин. Після 16-годинного дня їм світ не милий. Заробляють вони по 38 до 55 центів на годину. Організації, себто юнії тут немає.

Наприклад, кілька років тому назад, коли знаряди продукції не були ще так удосконалені, вироблювалося багато менше ніклю, ніж тепер. Колись на чотирох форнесах випродуковувалося від 7 до 8 "пад" ніклю за 8 годин. Тепер в тих самих форнесах випродуковується 40 "пад" ніклю за 8 годин. Виходить, що продукція збільшилася в пять разів.

Та ви може подумаєте, що тепер працює більше число робітників? Та де там!. Тепер працює ще менше робітників, майже на половину. При таких умовинах, як тепер, коли є багато безробітних, капіталістові не треба держати багато робітників. Якщо йому потрібно виконати більше роботи, то тоді принимає свіжих робітників на якийсь час, а опісля звільняє їх, бо він знає, що може наняти подостатком робітників для коротко-тревалої роботи.

Таке збільшення продукції і зменшення числа робітників переводиться не тільки в нашій місцевости, але й по цілому світі.

Тепер треба робітникам думати, що станеться з ними, з їх дружинами та дітьми, коли знаряди продукції і влада будуть і на дальше в руках капіталістів-неробів. Робітників викидається чимраз більше на вулицю і їм та їхнім родинам загрожує голодова смерть.

Але ми не повинні дати обдурювати себе панами та їхніми наймитами. Вони говорять робітникові таке: Тебе сьогодня використовує другий, а завтра ти можеш другого, тільки треба мати сильнішу індівідуальність. Треба піднести себе вище других і не звертати уваги на нікого, тільки дбати про своє "я".

Пани добре знають, що коли робітники будуть так думати, то панування неробів буде продовжатися без кінця. Вони знають, що робітники поодинцем — нуля.

Таке індівідуальне почування є дуже шкідливе для робітника і робітничої кляси взагалі, бо з поодинока ми нічого не виборемо. Пани це добре знають, тому то вони так і натискають на ту особистість людини.

Нам робітникам треба організуватися в трейд-юнії, політичні, освітні та запомогові організації. Треба позбутися індівідуального почуття, а витворювати почування колективности. Бо щоби змінити теперішній лад визиску на лад, в якім не буде наймаників рабів, не буде ситих і голодних, ми мусимо ділати, як кляса працюючих.

Та на жаль, є ще багато робітників, включаючи тут і нашу місцевість, які знають тільки себе, не думають нічого про організацію. Це по більшій части такі, що має якусь хатину, або кілька льотів, або кілька сот доларів зашпарованих. Вони думають, що вже зловили бога за ноги. Не знає бідняга, що завтра може навістити його якенебудь нещастя і зробити з його жебрака.

Дуже трудно випросити в таких робітників щонебудь на робітничу пресу, чи яку иншу ціль. А вони повинні-б жертвувати, бо мають звідки. А то буває так, що по більшій части жертвують бідняки, які крім щирої душі нічого не мають.

На закінчення скажу хиба те, що добре було-б, коли би всі українські робітники в цій місцевости належали до ТУРФДім і Р.З.Т., а пізніше нам скорше вдасться з'організувати юнію тому, що вже будемо до певної міри підготовленими.

Місцевий робітник.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ЩО НАМ РОБИТИ?

Еспанола, Онт.

Коли-б не взяти до рук "У.Р.В.", то все можна побачити дописі про життя робітників з ріжних місцевостей, але про нашу місцевість ніхто не пише, а це мабуть тому, що тут до недавна не було дійсної робітничої організації.

Є тут около 60 українських родин і можна-б створити гарну організацію, коли-б тільки всім порозумітися. Правда, що є тут Товариство імени Тараса Шевченка, або деякі називають Товариство Просвіта, вже більше як пять років, але тої "просвіти" ніхто не бачить. Мають вони і свій власни дім та нічого в нім не робиться, хіба час від часу потанцюють собі, більш нічого.

Треба також згадати, що кілька тижнів тому назад загостив до нашої місцевости організатор Р.З.Т., т. Клибановський і вдалося йому з'організувати тут відділ Р.З.Т. Він своїм приїздом сюди нагнав великого страху нашим "просвітянам".

Вони заворушилися та почали кричати: "скликаймо мітінг, бо заберуть наш дім до Вінніпегу". Сміх збирає тай годі.

Таж Укр. Роб. Домів є десятки по цілій Канаді. Всі вони сцентралізовані тай ніхто не забирає їх до Вінніпегу. Ті доми побудовані на те, щоб обслуговували потреби робітників на місцях.

Просвітянці відносяться досить ворожо до нашого відділу Р.З.Т. Ми не маємо свойого приміщення і коли приходиться щонебудь устроювати, то мусимо рентувати салю. Часом вдається вирентувати Просвіту, але вони беруть в нас так солоно, що ніяк не поплачується. Другим національностям як: Італійцям, Французам рентують багато танше ніж нам, хоч ми також Українці, як і вони.

Не знаю, чому має бути таке вороже відношення. Ми-ж всі робітники. Нас об'єднує одна гірка доля. При роботі ми не кажемо один другому, що ти більшовик, або Італієць, чи Француз, а всі спільно несемо те ярмо і один другому помагаємо. Ми тут не питаємо, хто якої релігії, які його політичні переконання і т. п. Тут ми заробляємо на хліб насущний. Це справа життєва.

Але-ж Робітниче Запомогове Товариство — це також життєва справа. Це не є ніяка політична організація. В цій організації робітники обєднуються для того, щоби собі взаїмно помагати. Щоби забезпечити себе на випадок калїцтва, чи слабости, а свою сімю на випадок смерти.

Ми всі повинні об'єднатися в цій організації без ріжниці релігійних, чи політичних переконань. Ця організація є сцентралізована і контролюється самими тільки робітниками.

Що може зробити якась там Просвіта, чи инша подібна організація, яка ограничується на одній тільки місцевости, яка не має ніякого звязку з робітниками других місцевостей, ба навіть других країн.

Не бачу найменшої причини, чому всі українські робітники в нашій місцевости не могли-б об'єднатися в Робітниче Запомогове Товариство і працювати спільно для спільної справи.

Хай жиє єдність робітників!

Знайомий.

СПРАВЛЕННЯ ОШИБКИ.

Порт Артур, Онт.

В числі 16. "У.Р.В." зайшла ошибка в поквітованню імен жертводавців на пресовий фонд.

Було поміщено: В. Антонюк і М. Каль, а має бути: В. Аннюк і М. Кол.

В. Аннюк.

ВИБОРНІ СПИСКИ В ПОЛЬЩІ.

Генеральна виборна комісія у Варшаві скінчила прийняття виборних списків до сойму й сенату, так званих "державних" — тоб-то таких, що на них можна голосувати по всій державі.

Характеризуючи подані списки, реакційна преса зазначає, що серед них — "9 списків урядових, 4 католицьких, 10 селянських, 6 еврейських, 7 українських і кілька комуністичних".

Наводимо офіціяльні назви всіх 33 списків (число 9 не існує).

№ 1 — Позапартійний бльок співпраці з урядом.

№ 2 — Польська Партія Соціялістична (П.П.С.).

№ 3 — Польське народне об'єднання "Визволене".

№ 4 — Загальний еврейський робітничий союз Бунд у Польщі.

№ 5 — Еврейський робітничий виборчий комітет Поалей-Ціон.

№ 6 — Український народній союз (угодовці найнижчого гатунку, група Даниловича й Ількова).

№ 7 — Національна робітнича партія (Н.П.Р.)

№ 8 — Українське селянсько-робітниче соціялістичне об'єднання (Сельроб Маківки й Чучмая).

№ 10 — Хлопське об'єднання (Домбський).

№ 11 — Монархістична організація зседжавна (М.О.В.).

№ 12 — Радикальне хлопське об'єднання (ксьондз Окунь).

№ 13 — Робітничо-селянська єдність (першим у списку йде комуністичний депутат сойму Варський-Варшавський).

№ 14 — Хлопський союз.

№ 15 — Польське католицько-народне об'єднання.

№ 16 — Головний виборний комітет П.П.С.-лівиці.

№ 17 — Національно-еврейське об'єднання в Малопольщі.

№ 18 — Бльок національних меншостей у Польщі (УНДО, еврейська й німецька буржуазія).

№ 19 — Єдність Сельробу (першим у списку йде А. Дурдела).

№ 20 — Руський список (?).

№ 21 — Національно-державний бльок праці.

№ 22 — Виборчий бльок українських соціялістичних і робітничих партій (першим у списку йде М. Шлемкевич: очевидно, бльок між радикалами й УСДП утворений проти УНДО).

№ 23 — Союз хлопської сили (першим іде депутат сойму Головач).

№ 24 — Комітет католицько-національний (так зв. "Канарка": першим іде голова сенату відомий ендек Тромпчинський).

№ 25 — Польський католицький бльок Пяст і християнської демократії.

№ 26 — Українська Партія Праці (УПП).

№ 27 — Поалей-Ціон — правиця.

№ 28 — Український виборчий бльок селян, робітників і працюючої інтелігенції "За волю й землю (?).

№ 29 — Виборчий комітет інвалідів і демобілізованих військових (пілсудчики).

№ 30 — Католицька унія західніх земель.

№ 31 — Сіоністичний демократичний бльок праці.

№ 32 — Об'єднання хлопської лівиці "Самопомоч".

№ 33 — Загально-еврейський національний виборчий бльок до сойму й сенату.

№ 34 — Незалежна соціялістична партія праці (серед кандидатів — ад'ютант Пілсудського Венява-Длугашевський).

ФІЛЬМА "ТАРАС ШЕВЧЕНКО".

ВИКОРИСТАЙТЕ ОДИНОКУ НАГОДУ У ВАШОМУ ЖИТТЮ — ПОБАЧИТИ ЦЮ ПРЕКРАСНУ ФІЛЬМУ.

Онтерійському Провкомові удалось одержати цю фільму з Радянської України. Своя і чужа критика незвичайно високо оцінила цю фільму. Не було, нема і не буде глядача, який не одушевлявся-би цею фільмою, бо хто-ж не бажає поглянути на місця, куди ступала нога великого поета-революціонера. Ця фільма проведе глядача через життя, терпіння, тюрми, радість і горе кріпацького ґенія.

Фільма ця буде показуватися в слід. місцевостях і днях:

Кобалт, 29 лютого і 1 березня.
Содбори, 3 — 5 березня.
Коністон, 6 — 7 березня.
Еспанола, 8 — 9 березня.
Су Сейнт Мері, 10 — 12 березня.
Порт Артур, 14 — 15 березня.
Форт Вил'ям, 16 — 17 березня.
Вест Форт Вил'ям, 19 — 20 березня.
Форт Френсес, 22 — 23 березня.

Кріпачка Оксана була єдиною потіхою Тараса. Це образок з фільми "Тарас Шевченко".